

Vlaams
Parlement

ingediend op **749** (2020-2021) – Nr. 2
14 september 2021 (2020-2021)

Verslag van de hoorzitting

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Energie
uitgebracht door Stijn De Roo

over de conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Mieke Schauvliege, An Moerenhout, Imade Annouri
en Elisabeth Meuleman

over zwemmen in open water

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie:

Voorzitter: Gwenny De Vroe.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Inez De Coninck, Andries Gryffroy, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele;

Bart Claes, Leo Pieters, Sam Van Rooy;

Stijn De Roo, Tinne Rombouts;

Steven Coenegrachts, Gwenny De Vroe;

Staf Aerts, Mieke Schauvliege;

Bruno Tobback.

Plaatsvervangers:

Annick De Ridder, Marius Meremans, Joris Nachtergaele, Axel Ronse, Nadia Sminate;

Carmen Ryheul, Stefaan Sintobin, Wim Verheyden;

Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens;

Bart Tommelein, Bart Van Hulle;

Johan Danen, Chris Steenwegen;

Hannes Anaf.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

Documenten in het dossier:

749 (2020-2021) – Nr. 1: Conceptnota voor nieuwe regelgeving

INHOUD

1. Uiteenzetting door Ann Carette, diensthoofd Juridische Zaken van de Vlaamse Milieumaatschappij	4
1.1. Toepassingsgebied van de Zwemwaterrichtlijn	4
1.2. Kwaliteitsbewaking van de Zwemwaterrichtlijn	4
1.3. Zwemwaterprofielen	5
1.4. Blauwalgen	5
1.5. Openzwemgelegenheden	6
1.6. Zones voor waterrecreatie	6
1.7. Kwaliteitsbewaking van de Zwemwaterrichtlijn	6
1.8. Toekomst	6
2. Uiteenzetting door Patricia Schapmans, medisch milieudeskundige van het agentschap Zorg en Gezondheid	7
2.1. Gezondheidsrisico's	7
2.2. Vergelijkende studie over de beleidsvisie van een aantal Europese landen	7
2.3. Onderzoeksvragen	7
3. Vragen van de parlementsleden	8
4. Antwoorden van de sprekers	9
Gebruikte afkortingen	11

Bijlagen: zie de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be

Op 6 juli 2021 hield de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie een hoorzitting over de conceptnota voor nieuwe regelgeving over zwemmen in open water. Als sprekers zijn Ann Carette, diensthoofd Juridische Zaken van de Vlaamse Milieumaatschappij, en Patricia Schapmans, medisch milieudeskundige van het agentschap Zorg en Gezondheid, te gast in de commissie.

De presentaties zijn terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

(Deze commissievergadering werd als videoconferentie georganiseerd.)

1. Uiteenzetting door Ann Carette, diensthoofd Juridische Zaken van de Vlaamse Milieumaatschappij

Ann Carette zal dieper ingaan op de Zwemwaterrichtlijn (richtlijn 2006/7/EC), omdat die behoort tot de verantwoordelijkheid van de VMM. De Zwemwaterrichtlijn is geïmplementeerd in het Waterwetboek. In 2023 wordt gestart met een herziening van de richtlijn. Men verwacht dat er meer parameters en meer reglementering zullen worden opgelegd. Aangaande het toepassingsgebied haalt de spreker aan dat ze de kust buiten beschouwing laat omdat het probleem van voldoende zwemzones in open water zich eerder in het binnenland situeert. Ze zal verder nog ingaan op het opstellen van zwemwaterprofielen vooraleer een zwemwater kan worden opengesteld. Ook de aspecten blauwalg, staalnames en informatieverspreiding zullen aan bod komen.

1.1. Toepassingsgebied van de Zwemwaterrichtlijn

De Zwemwaterrichtlijn is van toepassing op elk oppervlaktewater waar, naar verwachting van de Vlaamse overheid als bevoegde autoriteit, een groot aantal mensen zal zwemmen, en waar zwemmen niet permanent verboden is of waarvoor geen permanent negatief zwemadvies bestaat (hierna zwemwater te noemen). Ze is niet van toepassing op:

- zwembaden en gezondheidsbaden;
- ingesloten wateren die behandeld worden, of gebruikt worden voor therapeutische doeleinden;
- kunstmatig gecreëerde, van het oppervlaktewater en het grondwater gescheiden ingesloten wateren.

Het toepassingsgebied van deze richtlijn is opgehangen aan twee belangrijke termen. De eerste term is het 'badseizoen'. De controle van de waterkwaliteit gebeurt slechts in een bepaalde periode in het jaar. Dat is de periode waarin grote aantallen zwemmers kunnen worden verwacht. In Vlaanderen is dit vanaf 1 mei tot en met 15 september. De Zwemwaterrichtlijncontroles vinden enkel in dat tijdsvenster plaats. Er is één uitzondering: de verplichte meting voor de start van het badseizoen vindt uiteraard voor 1 mei plaats.

De tweede term is 'groot aantal'. Dit slaat op het aantal zwemmers. Dit is het aantal dat de bevoegde autoriteit groot acht, met name gelet op tendensen uit het verleden of op de beschikbare infrastructuur of faciliteiten, dan wel op de maatregelen die getroffen zijn ter bevordering van het zwemmen. Ook dit begrip kan door de Vlaamse overheid dus zelf worden ingevuld.

1.2. Kwaliteitsbewaking van de Zwemwaterrichtlijn

Wat moet er volgens de Zwemwaterrichtlijn precies gecontroleerd worden? Ann Carette geeft aan dat het hier slechts gaat om twee parameters: intestinale enterokokken en de *E. colibacterie*. Verder laat de richtlijn het aan de lidstaten over om eventueel andere parameters te bepalen. In de conceptnota staan deze overige

parameters op pagina 13 opgesomd. De VMM doet die controles in samenwerking met het AZG. De VMM zorgt voor de staalnames en analyses en stelt het zwemwaterprofiel op. Het AZG doet de gezondheidkundige beoordeling.

De Zwemwaterrichtlijn bevat slechts een minimumaantal verplicht te nemen stalen. Er wordt wel verwacht dat dit zal wijzigen bij de herziening van de richtlijn. Er is nu een verplichte staalname kort voor het begin van elk badseizoen. Daarnaast moeten er nog minstens drie staalnames verspreid over het badseizoen gebeuren. Dat is weinig. Daarbij wordt ook niet vermeld dat deze staalnames door de overheid zelf moeten gebeuren. Bij incidenten met waterverontreiniging tot gevolg is er uiteraard wel een verplichting om extra staalnames te doen tot de zwemwaterkwaliteit weer goed is. Inzake risicoanalyse kan worden vastgesteld dat intensief gebruikte zones meer controles vereisen. In Vlaanderen werd daarom gekozen om intensiever te controleren. Het is ook zo dat als er zich incidenten voordoen op een plaats waar al een maand lang niet gemeten werd, Europa dan een lange periode van rapportering vraagt. Europa kan dan een slecht rapport geven, bijvoorbeeld omdat op een plaats de zwemwaterkwaliteit een vierde van de tijd slecht was. Hoe meer men meet, hoe groter de zekerheid dat er bij incidenten kort op de bal kan gespeeld worden. En dat zorgt voor gunstigere rapporteringsnormen aan Europa.

1.3. Zwemwaterprofielen

Vooraleer zwemwateren op de lijst kunnen gezet worden, moeten er zwemwaterprofielen worden opgesteld. Dat is een inschatting van de mogelijke risico's die de kwaliteit van dat zwemwater kunnen bedreigen. Aan de hand van deze profielen moeten beheersmaatregelen genomen worden om de zwemwaterkwaliteit te verbeteren. Het zwemwaterprofiel bevat de volgende zaken:

- een volledige beschrijving door de VMM van de fysischgeografische en hydrologische kenmerken van dat water;
- de beschrijving van de verontreiniging die in dat water is gevonden en de beoordeling van de oorzaken daarvan;
- een beoordeling van mogelijk voorkomen en vermenigvuldiging van blauwalgen;
- de beoordeling van mogelijk andere macroalgen en fytoplankton;
- indien er kortstondige verontreinigingen mogelijk zijn, wordt bekeken over welke stoffen het gaat, hoe frequent die verontreiniging verwacht kan worden en hoe snel daarop ingegrepen kan worden. Als dat heel slecht blijft, kan men geen gunstig zwemwaterprofiel krijgen;
- de locatie van het controlepunt.

1.4. Blauwalgen

De spreker verwijst naar de toelichting van de conceptnota waarin werd gesteld dat ook de klimaatverandering belangrijk is bij de beoordeling van de zwemwaterkwaliteit. In de Zwemwaterrichtlijn wordt er vooral gekeken naar blauwalgen. Maar ook daar zijn er slechts minimale voorschriften. Indien het zwemwaterprofiel wijst op een mogelijke proliferatie van cyanobacteriën, wordt een passende controle uitgevoerd om tijdig de gezondheidsrisico's te kunnen vaststellen en moeten er passende beheersmaatregelen worden genomen.

In Vlaanderen wordt er bij elke staalname een visuele controle gedaan. Als het staal er niet goed uitziet, dan kan er ook met de fluorometer worden gecontroleerd. Bij een mogelijke aanwezigheid van blauwalgen wordt een staal genomen voor microscopische determinatie. Er zijn verschillende soorten blauwalgen met elk een eigen risicofactor. Als blijkt dat de situatie slecht is, wordt er contact genomen met het AZG dat een zwemverbod kan adviseren. Dit wordt goed opgevolgd, want als er te veel blauwalgen zijn, is dat gevaarlijk voor mens en dier en mag er niet gezwommen worden.

1.5. Openzwemgelegenheden

Ann Carette gaat verder met het overlopen van de plaatsen waar aan open zwemmen kan worden gedaan. Dat zijn zwemvijvers waar intensief aan zwemtoerisme wordt gedaan. Dat zijn altijd ingedeelde inrichtingen. Daarvoor zijn sectorale voorwaarden opgesteld, bijvoorbeeld de aanwezigheid van een redder. Die redenen zijn enkel meldingsplichtig. Daar is geen vergunning voor nodig. De handhaving ligt bij de gemeente. Voor dat soort zwemtoerisme zijn er bij de VMM 51 meetplaatsen. In het badseizoen doet de VMM op die plaatsen één staalname per week. Bij overschrijdingen wordt binnen de 72 uur een controlestaal genomen om te voldoen aan de voorwaarden voor kortstondige verontreiniging. De werkwijze die in Vlaanderen wordt gehanteerd, zorgt ervoor dat de zwemwaterkwaliteit op die plaatsen heel erg goed is. Er zijn heel weinig incidenten en het gros van die zwemvijvers heeft een uitstekende kwaliteit. De kwaliteit vermindert de laatste jaren wel wat, maar dat heeft te maken met de klimaatverandering. Bijvoorbeeld de algenbloei gedijt beter bij hogere temperaturen. Ook de intensieve recreatie is een risicofactor.

1.6. Zones voor waterrecreatie

Naast de zwemvijvers waar aan zwemtoerisme wordt gedaan, zijn er ook zones voor waterrecreatie, licht de spreker toe. Dan gaat het over surfen, duiken, waterskiën en op heel wat plaatsen over langeafstandszwemmen. Ook hier gaat het over ingedeelde inrichtingen met meldingsplicht en toezicht door de lokale overheid. Deze plaatsen vallen niet onder de Zwemwaterrichtlijn omdat daar niet intensief genoeg gezwommen wordt. Hier zijn geen grote aantallen zwemmers aanwezig. Maar in Vlaanderen is er gekozen om ook op die plaatsen staalnames en beoordelingen van de waterkwaliteit te doen en de meeste van die plaatsen hebben ook een zwemwaterprofielonderzoek gehad. De VMM heeft in Vlaanderen 47 dergelijke meetplaatsen waar tijdens het badseizoen van 1 mei tot en met 15 september om de twee weken een staalname gebeurt. Die zones worden minder intensief gebruikt en bij incidenten is er een veel kleinere kans dat er veel mensen getroffen zijn. Volgens de Zwemwaterrichtlijn zou er hier geen controle nodig zijn.

1.7. Kwaliteitsbewaking van de Zwemwaterrichtlijn

Inzake de kwaliteitsbewaking van de Zwemwaterrichtlijn wordt ook ingezet op informatieverspreiding. In eerste instantie is dat aan de zwemwateren zelf. Daarbij wordt een bord geplaatst met het logo zoals dat in de Zwemwaterrichtlijn is opgenomen met daarbij een aantal sterren. Drie sterren betekent een uitstekende kwaliteit, twee sterren staat voor goed, één ster betekent aanvaardbaar en geen sterren is uiteraard slecht. In dat laatste geval wordt zwemmen meestal afgeraden. De resultaten van de laatste staalnames worden ter plaatse ook bekendgemaakt. Verder is er ook een onlinekennisverspreiding op www.kwaliteitzwemwater.be. Daar staan de actuele resultaten voor buitenzwemmen en bijvoorbeeld ook voor de zwembaden. Op die website staan ook de zwemwaterprofielen van de diverse locaties en ook de historische resultaten van de laatste vier badseizoenen. Ook de Europese beoordeling of de sterretjes worden daar vermeld.

1.8. Toekomst

Ann Carette verwacht in de herziening van de Zwemwaterrichtlijn een toename van het aantal parameters en meer regelgeving inzake blauwalgen.

Verder wordt er uitgekeken naar de resultaten van de vergelijkende studie die in opdracht van Sport Vlaanderen en de afdeling Preventie van het AZG wordt uitgevoerd. Deze studie zal als startpunt gebruikt worden voor het herbekijken van de sectorale voorwaarden uit VLAREM II voor zwemmen in open wateren die geen zwembaden zijn. De resultaten worden na de zomer verwacht.

2. Uiteenzetting door Patricia Schapmans, medisch milieudeskundige van het agentschap Zorg en Gezondheid

Patricia Schapmans van het agentschap Zorg en Gezondheid zal mogelijke wijzigingen van de VLAREM-voorwaarden voor recreatie in open water toelichten. Voor het AZG ligt de focus vooral op de voorwaarden van VLAREM die te maken hebben met de veiligheid en de zwemwaterkwaliteit.

2.1. Gezondheidsrisico's

De gezondheidsrisico's ten gevolge van waterrecreatieactiviteiten zijn zeer divers. Voorbeelden zijn (bijna-)verdrinking, ernstige verwondingen, onderkoeling, blootstelling aan chemische stoffen of aan pathogene micro-organismen door bijvoorbeeld fecale verontreiniging van het water of de aanwezigheid van parasieten of eventueel toxines van blauwalgen in het water.

Om de gezondheidsrisico's zo laag mogelijk te houden, worden vanuit het AZG regelmatig initiatieven genomen om de lokale overheid of de desbetreffende sectoren zo doelgericht mogelijk te adviseren en te ondersteunen.

2.2. Vergelijkende studie over de beleidsvisie van een aantal Europese landen

De visie van de huidige milieuregelgeving over zwem- en waterrecreatieactiviteiten in oppervlaktewater is mogelijk achterhaald. Er is vandaag een grotere vraag naar open water. Bij de gebruikers zijn er andere behoeften en stedelijk oppervlaktewater wordt aangesproken voor waterrecreatiedoelen in groenblauwe netwerken. Daarom werd vorig jaar via een overheidsopdracht een vergelijkende studie over de beleidsvisie van een aantal Europese landen met betrekking tot zwem- en recreatieactiviteiten in open water opgestart. De doelstelling van dit onderzoek is om de huidige Vlaamse regelgeving over zwemmen in open water te evalueren en eventuele toekomstige aanpassingen van de regelgeving te onderbouwen. Deze studie is een initiatief van het AZG in samenwerking met Sport Vlaanderen. De Europese landen die in het onderzoek werden opgenomen, zijn Duitsland, Frankrijk, Nederland en Denemarken. Voor België werd er een opsplitsing gemaakt tussen Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Het eindrapport van deze studie wordt eind augustus 2021 verwacht.

2.3. Onderzoeksvragen

In deze studie wordt onderzoek verricht naar de verschillen en overeenkomsten inzake aansprakelijkheid bij ongevallen, het aantal ongevallen en incidenten, het veiligheidstoezicht en de kwalificatie van de toezichters. Ook de verschillen en overeenkomsten met betrekking tot het preventief beleid in de verschillende landen worden onderzocht. Dit gaat over het wettelijk kader en het normenkader bij zwemwateractiviteiten in vijvers, meren en bevaarbare en niet-bevaarbare waterlopen en kanalen.

Daarnaast wordt er gevraagd naar de beleidsvisie over het gebruik van stedelijk oppervlaktewater in groenblauwe netwerken voor waterrecreatiedoeleinden en de aspecten aangaande de ruimtelijke ordening en het recreatief medegebruik. Er wordt ook gevraagd naar de behoeften, bezorgdheden en knelpunten van sportsectoren bij het toepassen van de huidige Vlaamse wetgeving. Ten slotte zullen er ook beleidsaanbevelingen worden geformuleerd met betrekking tot de huidige Vlaamse regelgeving en de toepassing ervan. Deze conclusies en beleidsaanbevelingen zouden dan kunnen gebruikt worden als ondersteuning bij een eventuele herziening van de wetgeving om zwemmen in open water meer mogelijk te maken.

3. Vragen van de parlementsleden

Mieke Schauvliege vraagt aan Patricia Schapmans of er al tussentijdse resultaten beschikbaar zijn van de studie waarover zij het heeft gehad. Ook minister Zuhal Demir heeft al een studie aangekondigd. Gaat het hier over dezelfde studie? Daarnaast heeft Patricia Schapmans gesproken over mogelijke gezondheidsrisico's door bijvoorbeeld de inname van vervuild water. Wordt er ook gekeken naar de positieve gezondheidsaspecten van een verhoogde mogelijkheid om te zwemmen? Uit onderzoek blijkt dat de zwembeleving in open water belangrijk is, zowel mentaal als fysiek. Wordt dit mee in overweging genomen of gaat het puur om risico-inschatting?

Jo Brouns heeft al meerdere parlementaire vragen over dit thema gesteld. Hij is een groot voorstander en ervaringsdeskundige van openwaterzwemmen. Hij deelt de bezorgdheden over de opvolging en controle van de waterkwaliteit om eventuele gezondheidsrisico's op te vangen, maar hij benadrukt dat ook de andere kant van openwaterzwemmen moet belicht worden. Het positieve gezondheidsaspect dat door zwemmen kan bereikt worden, is veel groter. Dat bewijzen onze buurlanden. De Zwemwaterrichtlijn vertrekt van data rond het aspect veiligheid en zwemkwaliteit. Maar het aspect temperatuur is misschien een beter criterium. Op die manier kan het kader wellicht vereenvoudigd worden. Hoe kijken de sprekers daarnaar?

Wat als men de redenering omdraait naar een algemene toelating voor openwaterzwemmen tenzij op plaatsen waar het expliciet verboden is? Er kunnen daar een aantal veiligheidsmaatregelen genomen worden zoals in Nederland waar een boei verplicht is en waar meer aan educatie wordt gedaan.

Een aspect dat volgens Jo Brouns in VLAREM erg beperkend is, is de toegankelijkheid van een zwemzone, waar gesproken wordt over een in- en uitgang. Dat zorgt voor organisatorische beperkingen, die wegen op het kunnen organiseren. Als zwemzones vandaag een lidgeld vragen, heeft dat veelal te maken met het beantwoorden van de organisatorische aspecten die VLAREM oplegt. Wat is de visie op de langere termijn van de sprekers hierover?

Leo Pieters heeft een vraag over het aantal zwemzones in Vlaanderen. De aantallen die door de sprekers zijn genoemd, lijken niet helemaal overeen te komen met de aantallen in de conceptnota. Kunnen die aantallen worden samengebracht om tot een duidelijk beeld te komen? Het lid vraagt naar de gevolgen van een evolutie van een algemeen verbod naar een algemene toelating. Hij pleit eerder voor het behouden van het algemeen verbod, tenzij uitdrukkelijke toelating maar voegt eraan toe dat het noodzakelijk is dat er inderdaad meer openzwemplaatsen komen.

De sprekers gaan uit van een Europese Zwemwaterrichtlijn. Daar is de Vlaamse decreetgeving op geënt. Is er een mogelijkheid tot subsidiariteit met meer verantwoordelijkheid voor de lokale overheid die zich conformeert aan een aantal duidelijke en makkelijk te controleren voorwaarden?

Stijn De Roo sluit zich aan bij de opmerkingen van Jo Brouns. Er zijn vandaag te weinig plaatsen waar in open water gezwommen kan worden. Aan de VMM vraagt hij of het milieuaspect en de waterkwaliteit worden meegenomen in de vergelijkende studie waarvan sprake. Ook in het buitenland zullen er ter zake vergelijkbare problematieken zijn.

Een tweede vraag gaat over de waterkwaliteit. In Vlaanderen kan niet overal teruggevallen worden op natuurlijke waterstructuren. Dan wordt er al snel gekeken naar de Vlaamse kanalen die onder De Vlaamse Waterweg ressorteren. Daar zijn twee extra problemen voor de waterkwaliteit. Het eerste probleem is zwerfvuil, zelfs grote stukken zoals brommers of fietsen die scherp kunnen zijn. Heeft men daar een zicht op? Doorheen de geschiedenis zijn in de waterbodem ook zware

metalen en andere stoffen terechtgekomen die makkelijk binden aan het slib. Zolang de waterbodem niet wordt omgewoeld zorgt dit niet voor grote problemen. Maar met het toegankelijk maken van een aantal waterlopen en het eventueel uitdiepen van enkele stukken zou dit voor problemen kunnen zorgen.

Gwenny De Vroe benadrukt dat haar fractie vanuit het vrijheidsprincipe meer mogelijkheden tot veilig zwemmen in open water belangrijk vindt. Zij is tevreden dat er een conceptnota werd ingediend. De hoorzitting van vandaag was belangrijk om de visie van het AZG en de VMM hierover te horen. Het is goed te horen dat de waterkwaliteit vandaag goed is, maar het is goed om voorzichtig te blijven gelet op de bezorgdheden rond de klimaatverandering. De afgelopen weken zag zij zelf ook meer mensen spontaan in het water springen op plaatsen waar dat vroeger minder gebeurde. Dit gebeurde ook op plaatsen waar De Vlaamse Waterweg verantwoordelijk is. Het lijkt haar dan ook belangrijk dat dit ook eens nader wordt bekeken, want ook de veiligheid is belangrijk. Ten slotte sluit ze zich aan bij de vraag van Mieke Schauvliege naar de tussentijdse resultaten van de studie. Kan daar al een tip van de sluier worden opgelicht?

4. Antwoorden van de sprekers

Ann Carette stelt dat de waterkwaliteit deels is meegenomen in de studie. Maar er is hierover op Europees niveau jaarlijks een zeer goede rapportering. Alle lidstaten moeten alles rapporteren over hun zwemwateren. Voor alle lidstaten zijn die gegevens vrij beschikbaar. Sinds juni zijn alle resultaten van vorig jaar ook beschikbaar. Het is dus niet nodig om dat volledig mee te nemen in de studie. Maar voor het formuleren van beleidsaanbevelingen wordt dat aspect wel deels meegenomen. Het is de bedoeling van minister Zuhail Demir om meer zwemgelegenheden open te stellen, maar eerst wordt het resultaat van die studie afgewacht.

Het klopt dat er ook zwerfvuil in het water ligt. Minister Demir wil zwerfvuil beter aanpakken, maar het zwerfvuil dat al op de bodems ligt, zal moeten verwijderd worden als die zone zou kunnen worden opengesteld. Alle waterbeheerders hebben een plan van aanpak om de historisch verontreinigde waterbodems te saneren. Het hangt af van de gestelde prioriteiten wanneer een dergelijke waterbodem wordt aangepakt.

Patricia Schapmans antwoordt dat de studie waarover zij sprak dezelfde studie is als de studie die door minister Demir werd vermeld. Zij heeft de studie echter niet zelf opgevolgd. Er is mogelijk al een deelrapport beschikbaar, maar wellicht is het nog niet klaar voor verspreiding. Zo is het belangrijk dat er goed gekeken wordt naar de leesbaarheid van het rapport.

Het positief aspect van zwemmen in open water werd vermoedelijk niet meegenomen in de studie. De studie gaat vooral over de vraag hoe andere landen omgaan met de regelgeving. Wat is het beleid? Iedereen is er echter van overtuigd dat zwemmen in open water een positieve invloed heeft op de gezondheid en het AZG is voorstander om het aantal plaatsen waar buiten kan gezwommen worden, uit te breiden.

Het aspect temperatuur wordt deels meegenomen in de studie omdat onderkoeling als risicofactor wordt vermeld. Zij vindt dit een goed criterium om mee te nemen in de discussie over de uitbreiding van het badseizoen, maar daarmee loopt ze al voor op de conclusie van de studie en de besprekingen over een eventuele herziening van de VLAREM-reglementering.

De redenering omdraaien van een algemeen verbod tenzij uitdrukkelijke toelating, naar een algemene toelating, tenzij uitdrukkelijk verbod is een keuze van het

beleid. De praktische haalbaarheid daarvan nagaan, is niet de opdracht van het AZG, dat de gezondheidkundige aspecten beoordeelt.

Patricia Schapmans antwoordt dat het verschillende aantal zwemzones in Vlaanderen dat mevrouw Carette aanhaalde en dat in de toelichting van de conceptnota voorkomt, vermoedelijk te maken heeft met de activiteit waarvoor de vijver werd vergund, met name zwemmen of waterrecreatie (windsurfen, duiken en waterskiën). Voor beide categorieën wordt dezelfde waterkwaliteitsparameter geanalyseerd maar is de staalnamefrequentie verschillend (wekelijks/tweewekelijks). Het verschil in exploitatie is onder andere dat de exploitant van een zwemvijver moet voorzien in voldoende toezicht door redders. Als men het aantal vijvers dat vergund is voor zwemmen, windsurfen, duiken en waterskiën optelt, zijn er meer dan negentig wateren die wekelijks of tweewekelijks worden gecontroleerd.

Wat de verantwoordelijkheid van de lokale burgemeesters betreft, zijn volgens VLAREM zowel de zwemvijvers als de zones voor waterrecreatie ingedeeld als inrichtingen van klasse 3. Het toezicht en de handhaving van die inrichtingen zijn de bevoegdheid van het lokaal bestuur.

Gwenny DE VROE,
voorzitter

Stijn DE ROO,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

AZG	agentschap Zorg en Gezondheid
EC	Europese Commissie
VLAREM	Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning
VMM	Vlaamse Milieumaatschappij